

นิทานเรื่อง

เรือลาฝั่ง

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

นิทาน เรือดำน้ำ

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

คำนำนิทานเรื่อง เรือลาฝั่ง

การดำเนินชีวิต

ย่อมย่างไปตามวัย

เมื่อจรชีวิตเป็นเรือลาฝั่ง

ในวัยชราภาพ

ก็ต้องรักษาสุขภาพจิต

และดูแลสุขภาพกายให้ดีเยี่ยม

จะอยู่ได้อีกหลายรัตติกาล

อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร

ให้แก่ลูกหลาน

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

นิทาน เรือลาฝั่ง

จากเด็กน้อยตัวเท่ากะเปี๊ยก

เด็กชายคำรู่

ก็โตเป็นหนุ่มเป็นนายคำรู่

บัดนี้เวลาพัดผ่านไป

จากวัยกลางคน

นายคำรู่ก็มีอายุเข้าเลขหก

อยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุ

เป็นไม้ใกล้ฝั่ง

ลูกหลานเรียกว่า

พ่อเฒ่าคำรู่

ทางเดินชีวิตพ่อเฒ่าคำรู่

กาลเวลาวันเวลา

ไม่เคยรอใคร
เป็นพ่อเฒ่าแม่แก่
ในตอนนั้นปลายของชีวิต
ก็ต้องเข้าวัดเข้าวา
กลายเป็นสภาพเป็นเรือลาฝั่ง
สังขารวันวัยร่วงโรย
เป็นโอกาสสุดท้ายของชีวิต
ที่จะอยู่ดูโลก
พร้อมลูกๆหลานๆ
พ่อเฒ่าคำรู้
อยู่กับแม่เฒ่าชบาทอง
และมีลูกชายดูแล
ชื่อว่าแสงประทีป
ยังมีหลานอีกหนึ่งคน

ชื่อบุตรเทียน

ครอบครัวพ่อแม่ในวัยเรือลาฝั่ง

อยู่อาศัยเหี้ยเรือน

ตั้งบ้านอยู่หว่างกลาง

คืออยู่ที่ดินผืนกลางบ้าน

ของหมู่ญาติพี่น้อง

บ้านพ่อแม่คำร้าง

อยู่อาศัยมีสมาชิกครอบครัว

ร่วมกันสี่คน

พ่อแม่คำร้าง

แม่เฒ่าชบาทอง

นายแสงประทีป

เด็กชายบุตรเทียน

ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุขเรื่อยมา

มาบัดนี้พ่อเฒ่าคำรุ่ง

ก็จรชีวิตเข้าสู่วัยชราภาพ

เสมือนหนึ่งเรือลาฝั่ง

โรคราก็ถาพ

ยังไม่เริ่มเจ็บออคๆแอคๆ

ไม่ได้นอนป่วยอยู่บนเตียง

หรือต้องเข้าออกโรงพยาบาลเป็นว่าเล่น

เหมือนคนชราภาพคนอื่น

แต่อย่างใด

เมื่อพ่อเฒ่าคำรุ่งมองสภาพชีวิต

คนชราภาพคนอื่น

พ่อเฒ่าคำรุ่งก็ปลงตก

ปลงอนิจจัง

ในสังขารตัวเองได้